El curs de l'ascens ha tingut una mitjana de 5.629 espectadors

Montilivi ha registrat una ocupació del 60,6%, superada per l'any de Rubi (63,5%) i la temporada 2010/11 amb Agné (67,5%), tot i que en aquests dos casos el club regalava entrades a discreció

L´afició del Girona a Montilivi

L'estadi de Montilivi ha presentat la tercera millor mitjana d'ocupació de les últimes set temporades (des que es va restablir la grada de Preferent i l'aforament va passar a ser de 9.286 seients). El curs de l'històric ascens a Primera no ha servit per disparar definitivament l'assistència, que un cop més ha anat in crescendo a mida que la temporada avançava i l'equip s'apropava als partits decisius i a l'èxit. En concret, els 21 partits que s'han disputat a casa, han reunit 118.211 aficionats, una mitjana de 5.629, equivalent al 60,6% d'ocupació. Tot i que diumenge contra el Saragossa es va fregar el ple (9.086), i que en les últimes set jornades de local no s'ha baixat dels 6.800 seguidors (amb puntes de més de 8.000 contra el Cadis i l'Alcorcón), l'aforament no s'ha cobert del tot cap cop.

S'ha de dir, però, que segurament aquesta temporada és la que la resposta de l'afició ha sigut més bona perquè des del club s'ha tancat completament una aixeta, la de les invitacions, que sobretot en anteriors èpoques havia estat oberta a discreció. De fet, de les últimes set lligues, la que millors números d'assistència presenta és la 2010/11, amb Agné d'entrenador. Va ser l'any del primer ple absolut de l'estadi, de fet fins i tot es va superar l'aforament, aquell 1 de març de 2011 coincidint amb la visita del Granada. Al camp 9.300 persones van veure el triomf per 2-0 que feia somiar, per primer cop, l'afició gironina en un play-off que finalment es va acabar escapant. L'aleshores propietari, Josep Delgado, volia omplir les grades com fos i va disparar la política de regalar localitats. Aquell dia fins i tot es van organitzar autobusos des de diversos indrets de la província. El resultat va ser d' overbooking, fins al punt que es van tancar portes al camp i alguns socis que van arribar amb el temps just es van quedar amb les ganes de veure el partit des del seu seient. Van passar per l'estadi més de 131.000 espectadors en total (6.275 de mitjana, 67,5%), amb puntes de més de 8.000 contra el Celta (partit número 100 a Segona), Nàstic (presentació de la mascota Carmany, ja desapareguda) i Barça B.

La segona millor marca d'assistència (5.905 de mitjana, 63,5%) va ser la temporada 2012/13, la del primer play-offamb Rubi a la banqueta. A banda dels bons resultats de l'equip, el repartiment d'entrades també hi va anar a favor. De fet, a principi de curs, partits espectaculars com el de Las Palmas (5-1) o l'Sporting (3-1), van reunir només 3.286 i 1.487 aficionats, respectivament. Aquesta dada contra els asturians representa la pitjor entrada històrica en aquesta etapa a Segona, però s'explica pel diluvi que va caure abans del partit. En canvi, a mida que arribava el final de lliga i les opcions d'ascens es feien cada cop més reals, combinades amb la política de repartir entrades, van disparar l'assistència per sobre dels 8.500 espectadors. Un dels duels més recordats

va ser el de la remuntada contra l'Alcorcón (del 0-2 del descans al 3-2 final) amb 9.205 persones a la grada.

Aquesta temporada qui ha estat a Montilivi ha sigut perquè s'ha comprat l'entrada o disposa d'abonament. La política de regalar localitats ha sigut inexistent i, per tant, els números són prou bons tenint en compte que durant bona part de l'hivern l'equip ha jugat en horari de Gol (2/4 de 9) i que s'ha vist afectat per partits amb molta pluja i fred com el del Sevilla Atlètic.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/06/07/curs-lascens-ha-tingut-mitjana/850418.html?utm_source=rss